

kan indrette sig. Seer man saa først efter paa Fartplanen med Hensyn til Tværbanen, fordi det jo langt er den nærmeste Vej, vil man see, at der gaar et Tog Kl. 9, som kommer til Silkeborg Kl. 11,20; men der skal man saa desværre ligge i 4 Timer til Kl. 3,19. Det er jo ikke det Heldigste. Man kan ganske vist gaa op og see Silkeborg, men det er jo ikke saa lige Rejsens Maal. Ved at see videre paa Fartplanen opdager man, at der i denne Mellemtid, nemlig Kl. 12,20, gaar et Tog fra Herning, som er Kl. 3,20 i Ringkjøbing. Det kunde man jo komme med, hvis der var Forbindelse mellem Silkeborg og Herning, men Forbindelsen er brudt. Det er netop det Giendommelige ved den nye Fartplan, at den er, om ikke rigelig, saa dog tilfredsstillende med Tog, men at Forbindelsen mellem dem er brudt, saa i Silkeborg, saa i Herning, paa en saadan Maade, at Forbindelsen mellem Ost og Vest lider alt for meget derunder. Man kan altsaa paa Grund af det nævnte Ophold i Silkeborg ikke komme afsted før med et senere Tog og er da i Ringkjøbing Kl. 8,28 Aften, akkurat paa samme Tid, som hvis man havde kjørt de 37,4 Mil søndenom, og det skjønt man ogsaa da havde maattet gjøre et lille Ophold i Skanderborg. Vedkommende vil altsaa i dette Tilfælde komme til at overveie, hvor han helst vil spadserer, i Silkeborg eller i Skanderborg, men naae Ringkjøbing eller i alt Fald faae udrettet, hvad han tilfigter, vil han nøppe den Dag. Hvorledes man vilde være stillet, hvis man tænkte paa at gaa den samme Vej tilbage, skal jeg oplyse med et Citat. Da jo nemlig dette Thing ikke har set med synderlig Velvillie paa den Maade, hvorpaa Ordningen af Baneforholdene har fundet Sted her i Landet, og da der vistnok i alt Fald ikke er ret mange af mine Meningsfæller, som ere særlig glade ved at faae et Jernbaneraad i Stedet for det, man egentlig skulde have, nemlig Lovbestemmelser vedtagne her i Rigsdagen paa naturlig Maade, altsaa givende Udtryk for Befolkningens Tanker og stadfæstet paa sædvanlig Maade, kunde man maaske antage min egen Dom for mindre paa lidelig. Jeg skal derfor, for at det skal sees, at den ogsaa deles af Andre, som ellers staa Ministeriet nær og til enhver Tid

holde deres Haand over dets Handlinger, ikke bruge mine egne Ord til at skilbre Tilbagereisen, men med den høitæredede Formands Tilladelse læse nogle saa Dinier op af et Blad, som udgaar i Aarhus og staaer Ministeriet meget nær. Det hedder deri:

„Svov angaar Skanderborg—Skjernbanen, da ophører den simpelthen at være Reisevei fra Vestkysten til Østkysten; de to blandede Tog, som skulle gaae fra Skjern til Skanderborg, bruge nemlig henholdsvis 7 Timer 40 Minuter og 7 Timer 5 Minuter til at kjøre de 14 $\frac{1}{2}$ Mil, altsaa $\frac{1}{2}$ Time eller mere til Milen! Før 1886 kunde man dog ad denne Vej reise fra Ringkjøbing til Aarhus i 5 Timer 34 Minuter, nu vil denne Reise medtage 9 Timer 45 Minuter — akkurat et Minut mindre, end der bruges til med Morgentoget fra Ringkjøbing over Lunderskov at naae Aarhus og 1 Time 39 Minuter mere, end der bruges til med Eftermiddagstoget fra Ringkjøbing at reise over Struer til Aarhus. Veilængden mellem Aarhus og Ringkjøbing er ad Skjernbanen 20,9 Mil, over Lunderskov 37,4 Mil og over Struer 28,4 Mil. Det er altsaa fuldt berettiget at sige, at denne Bane er nedlagt som Befordringsmiddel for Rejsende fra Vestkyst til Østkyst; thi at være over 7 Timer om at reise 14 Mil paa Jernbane er et Tidsspild, som det ikke kan forlanges, at Folk skulle indlade sig paa. Man skulde blot prøve paa at etablere en saadan Kjøreplan paa Kallundborgbanen, der er akkurat ligesaa lang som Skjern—Skanderborgbanen; paa den bruger Persontogene 3 Timer 10 Minuter, og det langsomste blandede Tog 5 Timer 20 Minuter.“ Jeg skal standse med dette. Jeg antager, det er tilstrækkeligt til at vise, at Forholdene, som de ere komne til at arte sig angaaende Reiser paa den midtjydske Tværbane ved den nye Fartplan, ikke ere saa særdeles onselige. Det vil være let at paa vise Togforbindelser, som kunde være langt mere tilfredsstillende og dog ikke vilde udkræve flere Tog, end der nu kjøre, men som jeg sagde før, saadanne enkelte Opstillinger ville ikke let kunne følges af ærede Medlemmer her og ville heller ikke have deres rette Plads her. Jeg skal derfor blot bemærke, at det Samme, som gjaldt om den gennemgaaende Kjørelse, gjælder ogsaa for en stor